

INTENCIONS DE PREGÀRIA EN LES MISSES

Dissabte dia 15.- Sant Claudi de la Columbière. Sant Faustí màrtir.

Matí.- No hi ha missa.

Vespre (festiva), 20 h.- Josep M. Aymerich i família.
Esposos Josep Sagristà i Agustina Cartaña.
Esposos Josep Granollers i Teresa Camps.
Antonio Vendrell Gil (8è. aniv.)
Assumpta Tres i Miquel Reverter

Diumenge dia 16.- DIUMENGE VIÈ. DE DURANT L'ANY

9 h.- Jaume Presas Gil

12:30 h.- Anna Via, Joan Valls, Pepi Munné (Difunts Capelletes Maria Auxiliadora).

11h A Sant Roc.- Celebració dominical amb diaca, en absència de prevere.

Dilluns dia 17.- Els set fundadors dels Servites

Vespre, 20 h.- Dorotea Campmany

Dimarts dia 18.- Sant Sants Eladi i Bernadeta Soubirous

Matí, 8 h.- Antonio Vendrell Mallol i pares.

Vespre, 20 h.- Celebració amb diaca

Dimecres dia 19.- Sants Conrad i Gabí

Matí, 8 h.- Antonio Garcés

Vespre, 20 h.- Missa

Dijous dia 20.- Sants Eleuteri i Nemesi

Matí, 8 h.- Missa

Vespre, 20 h.- Antonio Pastor i Margarita Mayor (3r. aniv.)

Divendres dia 21.- Sant Pere Damià

Matí, 8 h.- Missa

Vespre, 20 h.- Mn. Jaume Berdoy (3r. aniversari)

Dissabte dia 22.- La Càtedra de Sant Pere

Matí.- No hi ha missa.

Vespre (festiva), 20 h.- Difunts Família Martí-Tuset / Magdalena Ferrés Aymerich (9è. aniv.)/ Martí Roig Roig (9è. aniv.)

Diumenge dia 23.- DIUMENGE 7è. DE DURANT L'ANY. Sant Policarp

9 h.- Miquel Via i esposa Dolors./ Joan Saperas i esposa Benita.

Encarnación Navarro

12:30 h.- Joan Costa Ubach./ Esposos Isidre Prats i Maria Almirall./ Esposos Joan Font i Montserrat Mèlich.

11 h. a Sant Roc.- Celebració dominical amb diaca, en absència de prevere.

Parròquia de Sant Vicenç Màrtir

VIDA PARROQUIAL

Plaça de Sant Jordi, 4-6

08620 Sant Vicenç dels Horts

www.vidaparroquial.cat

Telf. 93 656 02 01

Bisbat de Sant Feliu de Llobregat

santvicenc685@bisbatsantfeliu.cat

 Parròquia Sant Vicenç, màrtir

 @vidaparroquial

Diumenge 6è. de durant l'any

16 DE FEBRER DE 2020. Nº 7

SER BONS I TENIR FE

"Hi ha molta gent que tot i no anar a l'Església són molt bones persones!" diu algú, com retraient-nos que els creients pensem que tenim l'exclusiva de la bondat... Per favor, més humilitat tots plegats i no siguem jutges dels altres. Ens farà bé recordar allò que va dir Jesús: "*només Déu és bo*".

No recordo haver predicat mai que els creients són els bons i els no creients són dolents. Sí que recordo haver predicat que anem a l'Església no perquè som bons, sinó atrets per la bondat de Déu que ens invita a una relació entranyable amb Ell i a una relació nova, d'estimació amb els altres. En tot cas, desitgem seguir Jesús que ens crida a ser bons, justos, compassius, pacients, humils, pacificadors... A la vora de Jesús no ens reconeixem més bons, sinó sovint més pecadors i ens sentim identificats amb el publicà que pregava donant-se cops al pit i dient: "*Compadiu-vos de mi, que sóc un pecador*".

Aquest reconeixement envers la vàlua de molta gent bona que es confessa no creient o agnòstica o no practicant és ben positiva. Altra cosa és que se'n tragués la conclusió que la fe és sobrerera, que els creients acabéssim per acceptar que no cal donar tant de valor a la fe en Jesús, a la celebració de l'Eucaristia, a l'acolliment del do de Déu, a la pregària, a viure positivament la pertinença a l'Església... ¿Renunciarem a la riquesa de la vivència cristiana per reduir-la a un comportament que, d'altra banda, podem compartir amb molts d'altres? La fascinació per la bondat de les persones –algun dia també haurem de parlar de la maldat de les persones, per tocar de peus a terra...- és una dada ben positiva i comprensible,

potser com una crítica velada a un cristianisme desconnectat de la vida i poc compromès, només fet de pràctiques religioses i rutinàries, obsessionat per la tranquil·litat que dóna el compliment... Però ara empobriríem i desfigurariem la fe si no vinculem la nostra acció amb Jesucrist, si prescindim dels sagraments, signes de l'acció salvadora de Jesús i si prescindim de l'Església, sacrament universal de salvació.

Aquest és un repte per als cristians d'avui: ser signes no de la bondat dels homes, sinó de la bondat de Déu. I això ho farem amb les nostres obres, però no només amb les nostres obres, sinó amb la fe en Jesucrist, una fe que té necessitat d'expressar-se de moltes maneres amb una vida reconciliada i viscuda com un do, amb la pregària, amb la celebració de la presència salvadora de Jesús, la vivència de comunitat fraternal convocada entorn d'Ell, etc.

Aclarit i acceptat que la bondat no és patrimoni de ningú i que per a un cristià és una exigència fonamental, potser ens cal avui redescobrir i estimar aquesta dimensió més gratuïta de la fe. Sense imposar, però tampoc sense menysvalorar, sinó proposant. Apreciar la novetat que aporta la fe cristiana: Déu m'estima i em salva en Jesucrist. Jo acullo i celebro aquest do de Déu amb la meva fe i la meva vida, feta de lloança, de pregària, de comunió i d'obres plenes d'amor.

Ens alegrem molt per tanta gent bona que hi ha en el món. Però la nostra vivència i proposta és la fe en Jesucrist, que evidentment ens porta a un compromís de vida inspirat en l'amor cristià. Ens ha de fer pensar la pregunta de Jesús que recull l'evangeli de Lluc: "*quan el Fill de l'home vindrà, ¿creieu que trobarà fe a la terra?*" (Lc 18, 8).

Mn. Antoni Roca

ACTIVITATS

✓ **CONSELL PASTORAL ARXIPRESTAL:**

Dimecres vinent, a les 9 del vespre.

✓ **CONDOLENÇA**

La donem als familiars de Eulàlia Tolrà Ros, Vda. de Pere Ferrés, que morí a l'edat de 91 anys, el passat dia 9. Descansi en pau!

✓ **LES DARRERES COL·LECTES**

. Col·lecta pro **l'obra missional salesiana** (en la missa del dissabte, dia 1 de febrer): 340 €.

. Col·lecta de **Mans Unides** pel finançament de projectes del Tercer Món (Ruanda i Madagascar): 1385 €.

✓ **TROBADES DE FORMACIÓ DE CATEQUISTES: 24 i 25 FEBRER**

Un any més l'Arxiprestat organitza un mini curset per a les nostres catequistes. Es farà al Casal parroquial, de 18 a 19,30 h. tema: presentació de la Paraula de Déu als infants i les seves famílies. A càrrec de "Cor Nou", matrimoni dedicat a oferir cants per a infants, xerrades de catequesi per a pares i infants, etc.

✓ **MISSA FAMILIAR:** Dissabte vinent, a les 20 h. per raó de la rua del Carnestoltes del diumenge.

NO TÉ PERDÓ DE DÉU

He escrit més d'una vegada en aquest Full entorn al tema del perdó i entorn als equívocs que envolten l'ús d'aquesta paraula. Avui vull fer referència a un nou equívoc: sovint per a indicar que una persona n'ha fet una de molt grossa utilitzem l'expressió «No té perdó de Déu».

Com a cristians ho hauríem de revisar o, dit d'una manera més precisa, ens hauríem d'oposar a l'ús d'aquesta expressió. Si alguna cosa sabem per la fe és precisament que el perdó de Déu no té límits, de manera que no hi ha res que no tingui perdó de Déu.

L'expressió «No té perdó de Déu» em fa pensar en aquella coneguda dita: «El que en Pere diu sobre en Joan diu més coses sobre en Pere que sobre en Joan». En altres paraules, quan critiquem algú, estem dient més coses sobre nosaltres mateixos que sobre la persona que critiquem. En aquest cas, quan diem sobre una persona que «no té perdó de Déu» el que estem dient és que nosaltres no tenim un amor prou gran per perdonar aquella persona.

I és que el perdó és la forma més elevada de l'amor. Tenint en compte que ningú no és perfecte, només estimem quan som capaços d'assumir els defectes de l'altra persona i, en conseqüència, quan som capaços de perdonar les seves mancances. La incapacitat de perdonar és «la prova del cotó» de la que es parlava en aquell vell anunci, és la manifestació de com de limitat és el nostre amor.

En definitiva, no podem utilitzar Déu per justificar la nostra incapacitat de perdonar. Precisament perquè Déu no posa límits al perdó, nosaltres tampoc no n'hauríem de posar. Pensem, en fi, que en el Parenostre signem una mena de contracte amb Déu: «Perdona'ns com nosaltres perdonem». Déu és l'exemple de com hem de perdonar i la força perquè siguem capaços de fer-ho.

Joan Ferrés Prats